

Райко Алексиевъ

Какъ станахъ Боримечка

Когато бъхъ въ първи класъ, съ менъ се случи една интересна случка, която никога нѣма да забравя. Въ града, въ който живѣхме, бѣше пристигналъ циркъ съ много коне, акробати и палячовци. Обявленията, които дирекцията на цирка бѣше разлепила по улицийтѣ, бѣха толкова шарени и така гръмко хвалѣха номерата, които се изпълняваха въ цирка, че цѣлъ день около голѣмата му палатка, построена на голѣмия площадъ, постоянно се трупаха хора. И цѣлия градъ се извѣрвѣ да види интереснитѣ представления. Само на насъ, ученицитѣ, бѣше забранено да отиваме въ цирка, и затова ние се задоволявахме да обикаляме и подсмѣрчаме отъ вънъ, за да видимъ поне палячовцитѣ, които се показваха сегизъ-тогизъ на входа и разсмиваха на събранитѣ съ смѣхорииитѣ си.

Учителитѣ, разбира се, ни мърѣха, че се заплѣсваме около цирка и не си гледаме уроците и ни съобщиха, че единъ денъ ще заведатъ на представление цѣлата гимназия.

И наистина, една сѫбота следъ обѣдъ всички се събрахме въ двора на училището и наредени по класове, предвождани отъ учителитѣ си, съ пѣсни се отправихме за цирка. Голѣмата циркова палатка едва събра всички.

И представлението започна.